

AZARIYA ETA ARKAKUSOAK.

Azariya jachirik
 zerbait jankai billa,
 ur eskiñan topatu
 zuben ardi illa;
 eta au arkakusoz
 egonik josiya,
 oartzerako bera
 bete zan guziya:
 bada zoramenean
 zan denboran asi,
 ezin egiñik pisti
 charrai igasi,
 esan zien, onean,
 erregu moduban:
 obe zutela sarri
 arengandikan joan,
 bestela ziradela
 ibilliko gaizki,
 etzala an naizana
 egitea aski;
 ark otso batengana
 bear zubela joan,
 eta gertatzen bazan
 kilimakoka, an,
 gai zala bizirikan
 larruba kentzeko,
 eta arkakuso ta
 guzi erretzeko:
 bañan pisti char aiek

emanik parrari,
 burlaz esan zioten
 azari zarrari;
 aren esan gu ziyak
 jolasak zirala,
 eta arengandikan
 joango etzirala:
 orduban jarririkan
 berriro pentsatzen,
 ezin somaturik zer-
 egin ernegatzen,
 bere ichumenean
 joanikan putzura,
 isatsarekin asi
 zan ikutzen ura:
 eta gero bustirik
 atzeki guziya,
 gerrirañon zanean
 sartu urtan iya,
 arkakusoak alde
 ikustez ura,
 igasi denak igo
 zitzaizkan burura;
 bañan gero buruba
 sarturikan bertan,
 ito zituben pisti
 char guziyak urtan.

.

Onek erakusten du
ez baitala ona,
geiegi tentatzea
aserre dagona,

bada miñdubenari
eman ezkerotz miñ,
ark gero zer nai gauza
lezakela egiñ.

OTSOA ETA AKERRA.

Otsoa amildurik
bein mendi gañetik,
zinzillik zan gelditu
arkaitz gain batetik;
eta gertatzen zala
chit neke aundiyan,
itsatsirik azkazal
zorrotzak, arriyan,
gertatu etzediyen
bea jo ta illa,
orrubaz abiyatu
zan laguntza billa:
ontan aker bat alde
gertaturik andik,
eta aiturik aren
negarrak ain aundik,
urrikaldu ta joanik
beraren gañera
nai izan zuben larri
artatik atera.
Ala luzaturikan
adar bat berari,
otsoa goititu zan
eldurikan ari;
artaz on iritzirik

otsoak orduban
ziozkan milla esker
on segiran eman,
eta pentsatu zuten
naitasun batekin,
aurrera bizitza
biyak alkarrekin;
bañan luzaro izan
ez baitziran ala,
bada egun batean
gose zamar zala,
otsoak zinzurretik
ortzak sarturikan,
ill zuben akerra ta
segiran zuben jan.

.

Onek erakusten du
gaiztoa danakin,
kontu aundiz ibiltzen
bear dala jakin;
ez izatekoz lagun
fiñ edo onikan,
ez izatea obe
dala lagunikan.

RAMON ARTOLA.